

SİVAS'TA YAPILAN ÂŞIKLAR BAYRAMI TARİHÇESİ* ÜZERİNE TESPİTLER

Dr. Doğan KAYA

Âşık Edebiyatında, sazın önemli yeri vardır. Bilhassa meslekten yetişmiş âşıkların saz çalmaları, toplum tarafından âşıklığın vecibesi olarak nitelendirilir. Bir başka deyişle, toplum, sazı olmayan âşığı, âşık olarak görmez.

Türk şairleri muhtelif devirlerde *kopuz*, *karadüzen*, *bozuk*, *tambura* gibi çalgılar çalmışlardır. İslâmiyetten önce “*ozan*” denilen saz şairine, XVI. yüzyıldan itibaren “*âşık*” denilmiştir. Kopuz da yerini saza, çöğüre bırakmıştır. Şairler her vesile ile çeşitli mekânlarda (köy odaları, kahveler, açık hava, düğün evleri) sazı ile boy göstermiş, sanatını icra etmiştir. Bunu dinleyen halk, saz şairinin şiirinde, türküsünde ve nağmesinde kendisinden izler bulur, ister istemez onların etkisinde kalır. Zira saz şairinin söyledikleri, halk kültürünün hülasasından başka bir şey değildir. Bu etkileşim kimi zaman âşıklığa istidadı olan heveskârları daha yakından ilgilendirir, o yöne temayüllerinin artmasını sağlar. Bu bakımdan saz meclislerinin çok yapıldığı yörelerde saz şairi sayısının fazla olmasını tabii karşılamak lâzımdır.

Türkiye’nin pek çok yöresinde yüzyıllar boyu, çeşitli vesilelerle saz-söz meclisleri tertip edilir. Sivas da bu yörelerden biridir.

Sazlı-sözlü toplantılar ülkemizde altı şekilde tezahür eder.

1. *Düğünler*,
2. *Kahveler*,
3. *Ayin-i Cemler*
4. *Şenlik- Tören- Festival ve Anma Programları*,
5. *Televizyonlar- Radyolar*
6. *Âşıklar bayramı / şöleni*

Biz bu çalışmamızda altıncı maddede sözünü ettiğimiz “Âşıklar Bayramı” konusu üzerinde duracağız.

Türkiye’de ilk âşıklar bayramının yapıldığı yer ve tarih olarak, Sivas’ta 5-7 Kasım 1931 tarihlerinde yapılan “Sivas Halk Şairleri Bayramı” akla gelir. Doğrudur. Ne var ki bir çalışmada bu tarihten daha önce de yine Siövas’ta böyle bir faaliyetin yapıldığını öğrenmiş bulunmaktayız.

M. Sabri Koz, “Sivaslı Pesendî ve Şiirleri” adlı yazısında, “Türkiye’de Âşıklar Bayramı” tarihi için oldukça önemli gördüğümüz bilgiler vermektedir.¹

Asıl adı M. Mardiros Kımbetyan olan Sivaslı Pesendî 1864-1926 yıllarında yaşamıştır. Deamircilik yapan ve saz çalmayı bilen Pesendî 1894’te İstanbul’a yerleşmiş ve hayatını orada geçirmiştir. Pesendî, Sabri Koz’un verdiği bilgiye göre **15 Kasım 1909**’da Sivas’ta başka âşıklarında olduğu ve halkın teveccüh gösterdiği bir konser vermiştir. Bu bilgiler haftalık olarak çıkan Antronik adlı gazetede haber olarak çıkmıştır. İlgili gazeteye ulaşamadığımız için bu faaliyet çerçevesinde hangi âşıkların ne şekilde sanatlarını icra ettiklerini bilemiyoruz. Elimizdeki bilgiler kısıtlı da olsa halka açık olarak yapılan bu âşık programının, kültürümüzdeki ilk âşıklar bayramı olması ihtimalini gözardı etmememiz gerektiği düşüncesini taşımaktayız.

* Yayımlandığı yer: *AKRA Kültür Sanat Edebiyat ve Eğitim Bilimleri Dergisi*, S. 12, Mayıs-Ağustos 2017, s. 270-281.

¹ M. Sabri Koz, “Sivaslı Pesendî ve Şiirleri”, *Folklor / Edebiyat*, S. 22, Ankara, 2000, s. 155.

Tespit edebildiğimiz bir âşık bayramı da Tiflis'in Borçalı bölgesinde yapılmıştır. Mahmud Kamaloğlu'nun "Borçalı Âşıklarının İlk Kurultayı" adlı yazısından öğrendiğimize göre XX. yüzyılın başlarında Karakalpakların büyük oranda yaşadığı Tiflis'in Borçalı bölgesine sık aralıklarla üstat âşık gelip sanatlarını icra etmişler, memleketin aydınları da buna ilgisiz kalmayarak âşık toplantıları düzenlemişlerdir. Takip edebildiğimiz kadarıyla bu toplantıların ilki, 27 Şubat 1927'de Lüksemburg'da (Şimdiki adı Bolnisi) yapılmıştır.

Bu toplantı, âşıklarının hayatında büyük ve tarihi bir bırakmış; daha sonra yapacakları faaliyetler için bir önemli bir ışık olmuştur. Söz konusu âşık faaliyetine devrin yöneticilerinden H. Sebri, H. Kapalov, Mustafazade; Borçalı aydınlığında da "Molla Nesreddin" konularında önemli çalışmaları bulunan Mirze Heslen Meçruh ve daha birçok bürokrat teşrif etmiş; böylelikle bu geleneğin insanların hayatında ne kadar öneme sahip olduğunu vurgulamaya çalışmışlar; Borçalı bölgesinin saz-söz diyarı olduğunun işaretini vermişlerdir. "Borçalı Âşıklarının İlk Kurultayı"na iştirak eden âşık ve şairlerden Mühekker Rzazade (Kolayır), şair Nebi (Fahralı), şair Ağacan, şair Hüseyin (Fahralı), şair Emiraslan (Kolayır), üstat ozanlardan Kuşçu İbrahim, Âşık Alı, Âşık Sadık ve genç âşıklardan Âşık Şemil (Âşık Alı'nın oğlu) tespit edilebilen sanatçılardır.² Konu ile ilgili olarak Borçalı'nın ünlü âşıklarından Hüseyin Saraçlı (1916-1987), Gürcüstan gazetesine şu bilgileri vermiştir:

"1927. ilin yazında Borçalı âşıklarının kurultayı geçirildi. Kurultayda o dövrün görkemli devlet adamları Heslen Sebri, H. Kapalov, Mustafazade ve başkaları iştirak edirdiler. Onlar bele tedbirlere daha büyük kaygı ile yanaşırdılar. O zaman uşak idim. Amma yahşı yadımdadır: Şair Ağacan, şair Nebi, şair Hüseyin, onlarca âşık nece heyecanla çıhiş edir, here öz senetkarlık meharetinini, hazırcavablığını gösterirdi. Kurultay ele bir meclis oldu ki, onun derin tesirinden uzun müddet hilas ola bilmedik. Ele bir yığıncaq, toplantı, küçük bir meclis bele olmazdı ki, orada söz kurultaydaki deyişmelerden, onun iştirakçılarından düşmemiş olsun."³

"Borçalı Âşıklarının İlk Kurultayı"nın sonunda âşıklara belge, para ve çeşitli hediyeler verilmiştir. İştirakçi âşıkların içinde genç yaşta şöhreti yakalamış güçlü âşık Kuşçu İbrahim'e tertip komitesi, hususi tavrı sergilemiş ve zamanına göre çok kıymetli sayılan 300 manat para vermiştir. O günün önemli yayını olan "Dan Yıldızı" dergisi bu kurultaya sayfalarında geniş yer vermiştir. Aşağıya kaydettiğimiz Borçalının Kirec Muğanlı köyünden olan Mirze Heslen Mecruh'un kurultayla ilgili şiiri 1928'de neşrolunan "Dan yıldızı" dergisinin 7. sayısında yer almaktadır.

Mirze Heslen Mecruh

Âşıklara

*Meclisler keçirib el gezen, aşık,
Gel sene söyleyim neçe söz bu gün.
Mizrabın zerbinden bal emer her kes,
Könül senden kese bilmez köz bu gün.*

*Meclislerin ihtiyarı sendedir,
Sazın simlerinden yüz can bendedir.
Cavanlar sözüün hevesindedir,
Boran olsa sennen geler yüz bu gün.*

Mizrabın deydikce ruhlar oynasır,

² Mahmud Kamaloğlu, "Borçalı Âşıklarının İlk Kurultayı", *Ozan Dünyası*, S (8), Bakı, 2012, s. 95-97.

³ Mahmud Kamaloğlu, a. g. m., s. 96.

*Sazın her simine yüz can dolaşır.
Ruh beslenir, halk sözüne yanaşır,
El anatek eder sene naz bu gün.*

*Gel, arıfsen çağıranda bil derdi,
El anası gerek çeke el derdi,
Merd odur ki, gözlemeye pul derdi,
Çekinmeye, sözü deye düz bu gün.*

*Sular ahdığınca deyişir zaman,
Tarih çiçeklenir, gül açır cahan.
İtir köhne kanun, yuhadır iman,
Onun çerçivesin sen de poz bu gün.*

*Mohumata şeker katıb yedirme,
Varlı ayağına halkı sen verme,
Kara fikri meclislere getirme,
Deme ki, ellidir, ola yüz bu gün.*

*Mollanın seninle var edaveti,
Sakkallı şeytanla etme ülfeti,
Eşit Yaralıdan bu nesiheti,
Götür sine defterine yaz bu gün.*

1909'da Sivas'ta yapılan âşık programından 22 sene sonra yine Sivas'ta kültürümüzdeki ilk âşıklar bayramı olarak bilinen faaliyet gerçekleştirmiştir. Mecburî hizmet için 1930'da Sivas'a gelen öğretmen Ahmet Kutsi (Tecer), burada Sivas Lisesi edebiyat öğretmeni Vehbi Cem (Aşkun) ve müzik öğretmeni Muzaffer (Sarısözen) ile tanışır. Ahmet Kutsi, önce Halk Şairlerini Koruma Derneğini kurar ve başkanlığına Belediye Başkanı Hikmet (Işık) Bey'i getirir. Halk türkülerinin, hikâyelerinin ve âşıklarının harman olduğu Sivas'ta derneğin tüzüğünde de yer aldığı gibi derhal bir âşıklar programı yapmayı düşünür ve "I. Sivas Halk Şairleri Bayramı" adıyla **5-7 Kasım 1931**'de programı gerçekleştirir. Halkın oldukça ilgi gösterdiği Âşıklar Bayramına; *Revanî, Meslekî, Suzanî, Süleyman, Karlı Mehmet, Müştak, Yarım Ali, Talibî, Yusuf, San'atî, Ali* gibi âşıklar katılır. Üç gün süren bayram sonrası Tecer, iştirak eden âşıklara *Halk Şairi* olduklarına dair bir kâğıt verir. Bu belge, gezici âşıklara gittikleri yerlerde çok kolaylıklar sağlar. Şenliğe gelen âşıklar genellikle Kangal ve Şarkışla ilçelerindendir.

Bu bayramla ilgili olarak Haluk çağdaş bizlere önemli bilgiler vermektedir:

"Âşıkların buluşmasıyla gerçekleşen şölen muhtelif etkinliklerle üç gün devam etmiştir. Açılışı, Belediye Başkanı olan ve aynı zamanda Halk Şairleri Koruma Derneği başkanlığını da yürüten Hikmet (Işık) Bey yapmıştır. Müteakiben Dernek merkezi olan Fırka(Parti) binasında bir araya gelen katılımcılara, bahçede davul-zurna eşliğinde mahallî oyun gösterileri sunulmuştur. Aynı günün akşamı, Askerî Mahfil'de bir de tiyatro oyunu sahnelenmiştir. Benzer etkinlikler, ertesi gün de aynen devam ettirilmiştir. Şenliğin son gününde, halkın da iştirakiyle yine halaylar çekilmiş, bu kez mahallî oyunların, fotoğraflarla görüntü kayıtları alınmıştır. Aynı günün öğle sonrasında, bu kez dernek merkezinde küçük bir müsamere sunulmuş, gece de yine Askerî Mahfil'de Cezmi (Rıfkı Erinç) ve Ulvi (Cemal Erkin) Beyler tarafından çok sesli bir konser sunumu yapılmıştır. Etkinlikler, son gece Fırka binasında verilen bir ziyafetle sona erdirilmiştir. Şenlik

süresince gerek yerel, gerekse ulusal basında bu vesile ile muhtelif haber ve yazılar neşredilmiştir.”⁴

Âşıklar Bayramı’nın yapıldığı sıralarda Sivas’ta öğrenci olan şair Cahit Külebi (Ereñcan), “İçi Seveda Dolu Yolculuk” adlı kitabında bizlere Ahmet Kutsi Tecer ve bayram hakkında şunları söyler:

“Ahmet Kutsu Tecer Sivas’a gelir gelmez, ‘Halk Şâirleri Koruma Derneği’ adıyla bir dernek kurdu. O yıllarda, değil Türkiye düzeyinde, Sivas’ta bile yeterince duyulmamış ozanları topladı. Bir şölen haftası düzenledi. Şölene iki de çok sesli müzik ustası çağırmıştı. Bizi, halk ozanlarının konserlerine götürmediler, ama o iki sanatçıyı dinlettiler... Ozanların çalıp çağırdıkları toplantılara gidebilme olanağı bulamamıştık, ama Kutsî Bey Okul da onlara konser verdirdi. Daha da önemlisi, okulun bahçesinde taşların üzerinde onlarla oturur, konuşurduk... Ozanlar bizi küçümsemediler, hattâ ciddiye aldılar diyebilirim...”⁵

I. Halk Şairleri Bayramı bir yıl sonra 16 sayfalık bir kitap olarak yayımlanmıştır. Kitap iki bölümden oluşmaktadır. İlk bölümde Ahmet Kutsi Tecer bayrama katılan âşıklar hakkında bimgi vermiş, fotoğraflarını ve şiirlerini kaydetmiştir. Sivas halaylarının notaları ve fotoğraflarının bulunduğu ikinci bölüm ise Muzaffer Sarısözen tarafından yayımlanmıştır.

II. Halk Şairleri Bayramı, **30 Ekim 1964**’te General Fuat Doğu’nun önderliğiyle gündüz ve gece olmak üzere iki program olarak gerçekleştirilmiştir. Bayram Sivas Halkevi, Halk Eğitim Merkezi, Öğretmenler Derneği ve Su Dergisi yetkililerinin müşterek çalışmaları ile organize edilmiştir. Bu bayrama tamamı Sivaslı olan *Dertli Haydar Özdemir, Seyit Türk, Ali Akış, Veysel Cehdi Kut, Ali İzzet Özkan, Baharözlü Feryadî, Ali Sultan, Derdiment, Veysel Şatıroğlu ve Hamit Şeker* katılmıştır. Bu bayramla ilgili olarak “kitap yazan ve bir yıl sonra 96 sayfa olarak bu kitabı bastıran İbrahim Aslanoğlu; “Şairler Bayramı ne laf olsun diye tertiplenen bir gün ne de hoş geçirilmesi arzu edilen herhangi bir gecedir. Ancak asıl ve gerçek anlamı ile bu ruh hali içinde olan kabiliyetlerin çok yerinde bir moral takciyesidir.”⁶ diyerek böyle bir bayramın düzenlenmesinin sebebini, yeni kabiliyetlerin ortaya çıkmasının amaçlanmasına bağlamıştır. Bayram, bir günde iki program olarak gerçekleştirilir. Saat 15.00’te sadece âşıkların katıldığı program, saat 20.30’da Sivas Orduevinde tekrar icra edilmiştir. Gecenin takdimini Halk Eğitim Merkezi Müdürü Hazım Zeyrek yapmıştır. Buna ilave olarak Sivas Halkevi Müzik ve Halay Ekibi, Zara Halay Ekibi, Divriği Eti Demir İşletmesi ve Yıldızeli Yusufuğlu Köyü Semah Ekipleri de icraları ile geceye renk katmışlardır. Bayramın ertesi günü 59. Tümen’de bütün konuklara kahvaltı verilmiştir.

Bu bayramda adları zikredilen âşıklar şiirlerini okumuşlar, çalıp söylemişlerdir. Baharözlü Feryadî de şu şiiri ile dikkatleri üzerine çekmiştir:

Berber Destanı

*Bir berbere girdim tıraş olmaya
Gönülsüz gönülsüz geliyor usta
Canı cavarayarak* tıraş eder mi
Parasız olduğum biliyor usta*

⁴ Haluk Çağdaş, “Sivas Halkıyat Tarihinde İlk Halk Şairleri Buluşması”, *Hayat Ağacı*, S. 25, Sivas 2014, s. 18.

⁵ Cahit Külebi (Ereñcan), *İçi Seveda Dolu Yolculuk*, Çağdaş Yayınlar, İstanbul, 1986, s. 58.

⁶ İbrahim Aslanoğlu, *Sivas Halk Şairleri Bayramı*, Sivas Garnizonu Sosyal Hizmetler Kolu Yayınları, Sivas, 1965, s. 6

* **cavramak**: Gönünden gelerek iş yapmak.

“Senin başın kullıyımış zor” deyi
“Parasız berberlik bize ar” deyi
“Bileği yok bıçaklarım kör” deyi
Yalandan kayışa çalıyor usta

Fakirliğin kıymetini bilmezse
Tıraş ettiğinden bara almazsa
Tıraş ederkene gönlü olmazsa
Kılı birer birer yoluyor usta

Akrabası ahbabları gelirse
Bıçakları düzenini bulursa
Parasını yahut peşin alırsa
Hemen incitmeden yülüyor usta

Hele bakın şu berberin işine
Yara açtı **Feryadı**’nin başına
Ben söylerim onun gider hoşuna
Kendi arsız arsız gülüyor usta

Türkiye’de âşıklar bayramının üçüncüsü; 7-9 Ekim 1966 günlerinde Konya’da yapılmıştır. Konya Turizm Derneği Başkanı Feyzi Halıcı’nın gayretleriyle bu bayrama Türkiye’nin dört bucağından 17 âşık katılmıştır. Bunlar; *Adnan Türközü* (Kayseri), *Ali İzzet Özkan* (Sivas), *Çobanoğlu* (Kars), *Davut Sularî* (Erzincan), *Derdiderya* (Kayseri), *Dursun Cevlanî* (Kars), *Efkari* (Artvin), *Hasan Yıldırım* (Sivas), *Hasretî* (Kars), *Hüseyin Çırakman* (Çorum), *Müdamî* (Kars), *Sabri Orak* (Kahramanmaraş), *Sefil Selimî* (Sivas), *Selmanî* (Tokat), *Şemsi Yastıman* (Kırşehir), *Vahap Kocaman* (Adana)’dır. Bayramda atışma, şiir ve türkü dallarında iştirak eden âşıklara çeşitli ödüller verilmiştir. Konya Âşıklar Bayramı onlarca yıl devam etmiştir.

Sivas’ta 1964’te yapılan bayramdan sonra muhtelif tarihlerde adına bayram denilmese de bayram niteliğinde başka faaliyetler de olmuştur.

Bu tarihten sonra Sivas’ta **1967**’de TCDD sinema salonunda kalabalık bir âşığın katıldığı şenlik yapıldı. Ben o sırada 15 yaşında idim ve şenliği izleyen şanslı kişilerden biriydim. Programı rehmetli halkbilimci İbrahim Aslanoğlu sunmuştu. Bayrama başlıca şu âşıklar katılmıştı: *Âşık Veysel*, *Bekir Kılıç*, *Derdiment*, *Haydar Aslan Seyit Yalçın*, *İcazet*, *Sefil Selimî*, *Sanatî*, *Şevki Esen*, *Veysel Cehdi Kut*. Programa ait hatırladıklarım her çıkan şiirini okudu veya sazı ile türküsünü icra etti. Veysel’in birisi devamlı terini sildi. Kadın şair *Âşık Derdimend* de diğerleri gibi sahneye çıktı, bir sandalyeye oturdu, ancak Aslanoğlu’nun bütün ısrarlarına rağmen -utandığından- ağzından bir tek kelime çıkmadı ve geldiği gibi sahne gerisine gitti. O geceye ait hatırladığım bir başka husus da herhangi bir âşık karşılaşması yapılmamış olması idi.

Bir başka faaliyet de **24 Haziran 1969** Salı günü saat 21. 00’de Esen Sinemasında yapıldı. Bunu o tarihlerde Abdülkadir Hergüner’in yayımladığı 24 Haziran 1969 tarihli Hizmet Gazetesinden öğreniyoruz. “Âşıklar Gecesi” adı ile Milliyetçi-Toplumcu Yüksek Talebe Derneğince düzenlenen geceye katılmak isteyenler bilet alarak katılmışlardır. Verilen ilânlarda şu ibare vardır: “Biletler Esen Sinemasından, İslâm Kitabevinden, Omay sineması karşısındaki elbise temizleyicisi Mehmet Özgür’de satılmaktadır.” Geceye katılan âşıkların başlıcası şunlardır: *Ali İzzet*, *Âşık Veysel*, *Devranî*, *Fadime Teyze*

(Fatma Oflaz-Derdiment), Feryadî, Feymanî, Hasan Yüzbaşıoğlu (Mihmanî), Hüdaî, İsmet Namlı, Selmanî.

Gece ile ilgili olarak Tokatlı Selmanî şu şiiri yazmıştır:

Gelecek

Âşıklar gecesine bu akşam
Önce **Âşık Veysel** mihman gelecek
Hüdaî der ben aşk ile savaşam
Ona rakip **Âşık Feyman** gelecek

Hasan Yüzbaş'oglu devranı bize
Ali İzzet Özkan da karışır söze
Hemen hazır durur Fadime Teyze
Âşıklar anası sultan gelecek

İsmet Namlı ile **Âşık Feryadî**
Sivas'ta meşhurdur bunların adı
Âşıklar dalmaya derya aradı
Katre katre bahr u umman gelecek

Söz ile yapılır aşkın güreşi
Meydanda tanımaz kardeş kardeşi
Nice âşıklarla etmiş savaşı
Tokat'tan da **Âşık SELMAN** gelecek

Bir başka faaliyet de **21 Şubat 1972** günü, saat: 19.00'da TCDD Sinema Salonunda yapılmıştır. Geceyi "Sivas Âşıklar Bayramı" adı ile Sivas Halkevi düzenlemiştir. Hazırlanan davetiyede yer alan cümle şöyledir: "Halk Saz Ozanları Türküleri Şenliği ve Ozanlar Yarışması- Halkevlerinin 40. Kuruluş yıldönümü nedeniyle düzenlediğimiz halk saz ozanları türküleri şenliği ve ozanlar yarışmasına onur vermenizi dileriz. Sivas Halkevi Yönetim Kurulu." Geceye şu âşıklar katılmışlardır: *Ali Sultan, Çobanoğlu, Fuat Ağapınar (Efkarî), İsmet Namlı, Reyhanî, Sabri Saraydın, Sarıcakız, Şeref Taşlıova, Vahap Kocaman, Ziya Başer.*

Sivas'ta âşıkların sanatlarını icra etme imkânı bulabildikleri bir diğer program, Belediye Başkanı Osman Seçilmiş'in önderliğinde Sivas Belediyesince **14. 5. 1991** günü Kültür Merkezinde yapılmıştır. Bu gecede ise *Çobanoğlu, Gülhanî, Gülşadî, İsmetî, Kul Gazi, Sefîl Selimî, Şeref Taşlıova* gibi âşıklar sanatlarını icra etme imkânı bulabilmişlerdir.

Bir başka âşıklar programı da Sivas Belediyesi'nin düzenlediği ve **29.3. 1997** günü Sivas'ta Yalçın Sineması'nda yapılan Âşıklar Gecesi'dir. Bu geceye Sivas'tan *Sefîl Selimî, Kul Gazi, Gülşadî, Gülhanî, İsmetî*; Sivas dışından da *Erzurumlu Reyhanî, Karşlı Murat Çobanoğlu ve Şeref Taşlıova, Adanalı İmamî* katılmıştır.

Yrd. Doç. Dr. Bilal Yücel, Uzman Doğan Kaya, Okutman Kutlu Özen ve Ali Şahin'den meydana gelen jüri, Karşlı Âşık Şeref Taşlıova ile Erzurumlu Âşık Yaşar Reyhanî'yi divan tarzında karşılaştırmayı düşünmüştür. Âşıklara, Develili Seyranî'nin;

"Bir erişmez menzil-ı maksuda rahım var benim
Bir atılmaz yaye bağlı tîr-ı ahım var benim
Nokta döktüm cümle usturlab-ı aşkı yokladım
Lutfi değmez kahrına bahtı siyahım var benim"

diye başlayan divanı okunmuş ve âşıklardan aynı ayak ile karşılaşmaları istenmiştir. Şu anda ikisi de rahmetli olan bu iki âşığın âşık edebiyatında iz bırakmış karşılaşmasını şöyledir:

Taşlıova:

*Ben aşığım aşka düştüm böyle ahım var benim
Yüz dönderdim kıblegâha bir dergâhım var benim
Yaratmıştır Hak Teâlâ on sekiz bin âlemi
Cesedimde damarımda böyle şahım var benim*

Reyhanî:

*İkrarım var inkârım yok bir ilahım var benim
Karanlığa ıstık verir böyle mahım var benim
Herkes dört mevsim içinde dört tarafa çevrilir
Benimse her yandan aynı kıblegâhım var benim*

Taşlıova:

*Yıllardır bu hayat böyle tükenmiyor şu ahım
Affeylesin Yaradan 'ım büyük benim günahım
İmandır elimde olan benim büyük silahım
Daima hedefi tutan, nişangâhım var benim*

Reyhanî:

*Yaradan 'dır imdat eden kulunun ah dadına
Kul odur yüz döndürmesin ikrar ile va 'dine
İncil İsa, Tevrat Musa, Zebur Davud adına
Kitabım Hazret-i Kur'an Bismillahım var benim*

Taşlıova:

*Sorar isen hey efendim halımız böyle bizim
Ezelden ebede kadar yolumuz böyle bizim
Altıyı beşe çarpınca dilimiz böyle bizim
Anasırda Besmeleyle illallahım var benim*

Reyhanî:

*Gökyüzüne direk olur feryadımız ahımız
Bizi senden ayrı koyma ey ulu İlahımız
Elestü bezminde vardır ikrar u hangâhımız
O zaman ki secde eden bir ervahım var benim*

Taşlıova:

*Her tarafa ulaşmakta, dinimizle sesimiz
Tükenir mi hey efendim dünyada hevesimiz
Yedi hatime bedeldir Sure-yi İhlas 'ımız
Ezberimdir her zaman Külhü vallah 'ım var benim*

Reyhanî:

*El âlem ne derse desin ben "illâ" demekteyim
İkrarımdan geri dönmem, sanma "lâ" demekteyim
Yedi mübeynin içinde Yasin 'i bilmekteyim*

Seksen üç ayet içinde nişangâhım var benim

Taşhova:

*Şeref der ki topraktandır anasırdan yapımız
Hakikatin yollarına açık olur kapımız
Anasır-ı erbainden gelmiş bizim tapumuz
Her zaman Allah dilimde zikrullahım var benim*

Reyhanî:

*Reyhanî âlem içinde bir hayal kurar idim
Kemiğimi tarak edip gönlümü tarar idim
Efendim dişime göre bir hasım arar idim
İmtihansız jüri kurduk ne günahım var benim*

Taşhova:

*Seref der ki hey efendim ateşe yanmak da var
Pervanenin etrafında dönerek dönmek de var
Pek çaba etme arkadaş aşağı inmek de var
Sen boş laf atarsın bir penahım var benim*

Reyhanî:

*Kendini tapşırdı döndü tekrar eyledi daim
Zannetmeyin ben unuttum her şeyin farkındayım
Yukarda olduğuma bakma zaten aşağıdayım
İşte buna çok gülerim bir mizahım var benim*

Yıllarca ara verilen âşık programları **2007**'de Sivas Valisi Veysal Dalmaz'ın önderliğinde Sivas Fasil Heyeti Âşıklar ve Halk Oyunları Derneğinin (SİFAHOD) düzenlediği ve III. Sivas Âşıklar Bayramı adı altında tekrar başlatılmış ve bu gelenek yine SİFAHOD'un düzenlemesiyle bu güne kadar yapılagelmiştir. Bayramlar sırasıyla "Geleneksel Sivas Âşıklar Bayramı" adıyla **2-4 Kasım 2007** günlerinde SİFAHOD tarafından düzenlenen ve 100 âşığın katıldığı 3. Sivas Âşıklar Bayramı; **5-8 Kasım 2009**'da 4 Uluslararası Sivas Âşıklar Bayramı; **4-7 Kasım 2010**'da 5. Geleneksel Uluslararası Sivas Âşıklar Bayramı; **22-24 Eylül 2012** tarihlerinde de 6. Sivas Âşıklar Bayramı gerçekleştirilmiştir. Bu arada **30 Kasım- 2 Aralık 2008** günlerinde Sivas'ta Kültür Bakanlığınca "Halk Ozanları Sivas Buluşması" adı altında şölen ve panel yapılmıştır. Sivas Kültür merkezinde yapılmıştır.

Sonuncu bayram uluslararası nitelikte yapılmıştır ve bayrama 24 şair katılmıştır. Söz konusu şairlerin başlıcası şunlardır:

Sivas'tan katılanlar:

Celalettin Tokmak, Cemal Özcan, Derdiyar, Efsanî, Erkanî, Halil Topçu, Murat Kavas, Mustafa Gülüm, Ozan Caner, Özlemî, Tevfik Keneş, Zeki Hayaloğlu.

Sivas Dışından katılanlar:

Abdullah Gizlice (Osmaniye), Ahmet Rıza Telafer (Irak), Bayram Denizoglu (Ardahan), Behramî (Ankara), Devaî (Tarsus), Gülçınar (Ankara), İlgar Çiftçioğlu (Kars), Mevlüt Mertoğlu (Erzurum), Ozan Nihat (Denizli), Rahim Sağlam (Erzurum), Rami Maragalı (İran) Şahbas (Gürcistan), Türebî (Bursa).

Bayramda her âşık şiirini okumuş, hikâyeli türküler icra etmişler, karşılaşmalar yaparak güçlerini gösterme imkânı bulabilmişlerdir. Bayram 24 Eylül gecesi sona ermiştir.

SİFAHOD her yıl düzenlediği âşıklar bayramını günümüzde de sürdürmektedir.